

Nro.

136.

DZIENNIK

PATRYOTYCZNYCH POLITYKOW
W LWOWIE.

Dnia 16go Czerwca 1796.

Gazety.

WŁOCHY.

Rapport wojenny.

Z *Dolce* donosi Jenerał *Beaulieu* pod 31. Maia, że pod *Valeggio* armia Cesar-
ska znowu w przewyższającej się napa-
dnioną była od nieprzyjaciół i po żywej
bitwie, mimo walny odpór, musiała się
z retyrować. W tej jednak retyradzie
iako najlepszy porządek był zachowany, a

Kawalerya Francuska, która uporczywie nacierała, znaczne poniosła straty. Głównym zamiarem Jenerała *Beaulieu* jest zaślonyienie teraz *Tyrolu*; iakoż pod *Roveredo* takie obrat stanowisko, że może czekać na posiłki świeże, i razem założyć tamę Republikanom, w przypadku, gdyby chcieli cisnąć się do krajów Niemieckich. Armia pod *Roveredo* ze wszechmiar zręczne ma położenie; albowiem osadzone przelmyki i passy strzelcami z największą łatwością w potrzebie od centrum wspierane bydź mogą. I z tego to szczegulniefy powodu Jenerał *Beaulieu* cofnął się za *Etsch*, zostawiwszy w *Mantuy* mocny garnizon opatrzony w wszelkie potrzeby do odporu.

Doniesienia pod 20. Maia zapewniają, że armia pod Jenerałem *Buonaparte* do 100,000. wynosząca, coraz głębiej pomyka się w kraie Włoskie. Jenerał *Beaulieu* cofnął się do *Tyrolu*. Niepodobiefstwo oparcia się potędze licznych Republikanów, tudzież niezręczne położenie mieysc w okolicach *Mantuy*, były powodem armii Cesarfskiej do tey retyrady.

Bononia, która z swej wielkości i wspaniałych gmachów w rzędzie miast Papieskich ma pierwsze miejsce po *Rzymie*, opanowana już została od Francuzów. Akademia najpierwsza w Europie, czyni te miasto sławnem, które liczy do 70,000. mieszkańców, i szczyści się jedną z najobfitszych okolic Włoskich. Przednie straży Republikanów, pomijając W. X. Toskańskie, posunęły się już do *Urbino* i *Ancona*. Papież miał tam spiesźnie wysłać Deputowanych z perfwazyą, aby się z krajami jego Francuzi nieobchodzili po nieprzyjacielsku, gdyż prosi o pokóy, i gotów jest przyjąć warunki, skoro mu te będą podane. Takowe Remonstracye nie miały dotąd skutku żadnego, i Republikanie marszerują prosto do *Rzymu*. Pod brzegami Jenueskiemi stanęła nagle znaczna Diwizya floty Toulonskiej, która, oszukawszy flotę Angielską, wymknęła się zręcznie z tego Portu na morze. Jej przeznaczenie ieszcze nie jest wiadome. Rzeka *Po* okryta jest teraz mnóstwem statków obciążonych bogatemi sprzętami i uchodzącemi mieszkańcami do *Trieštu* i *Wenecyi*. Francuzi Xięstwem *Mo-*
de.

deny i kraiem Papieskiem, starsią się przeciąć im żeglugę. W Piemontcie Xiądz ieden zachęcając lud do porwania się na Francuzów, na Ambonie zastrzelony został. W bitwie pod *Lodi* Jenerał *Beaulieu* o mały włos niewpadł w ręce Francuzóm; swą wolność winien on iest Kawaleryi Neapolitańskiej. Arcy-Xiąże *Ferdinand* ścigany był od Republikanów, którzy o pół tylko mili iuż nacierali na niego.

FRANCYA.

Z Paryża dnia 22. Maia.

Xiąże *Belmonte* wybrał się z *Jenny* i iedzie do Paryża, końcem wyrobienia pokoju dla Króla Neapolitańskiego. Pisma Paryskie twierdzą, że armia Włoska rozdzieloną została na 2. części, z tych iedna maszeruje do *Rzymu*, a druga ma być przeznaczona przez *Tyrol* do *Austrii*. Na żądanie Jenerała *Buonaparte* wysłał Direkteryat do Włoch 6. Artystów doskonałych w rozmaitych sztukach, którzy tam mają zbierać monumenta ciekawe i wyborne dla Francyi.

Temi dniami Jenerał *Buonaparte* z *Lodi* pilze do Direktoryntu donofząc: że po bitwie przy tém mieście opanowały woyska Republikanſkie *Pizzigibone*, gdzie póymano 300. ieńców z 5. armatami. Ponieważ z nagłych tych marſzów, woyska potrzebuia nieco ſpoczynku; z tych miar Jenerał *Buonaparte*, nie chcąc i na moment przerwać kampanii Włoſkiej, wyſłał ſwieżo przybyte korpuſy z Francyi w pogoń za nieprzyjacielem, a pierwsze tym czasem używaią nieco ſpoczynku. Około *Mantuy* Auſtryacy zerwali ſłózy, i zaleli całą okolicę.

Do kupna Dóbr narodowych wielki ieſt nacisk, oſobliwie Reprezentanci ciał prawodawczych ubiegaia ſię za nabyciem takowych majątków.

Herſztowie ſpiſku Paryſkiego przenieſieni zoſtali do Temple, albowiem Rząd dowiedział ſię, że partyzanci chcieli ich uwolnić z więzienia Opaćwa. Plany tych buntowników ſięgały bardzo daleko, i wiele Departamentów południowych było z niemi w porozumieniu. W *Bourges* i *Amiens*, ſtółownie do tego ſpiſku, Jakobini wzięli górę.

ANGLIA.

Z Londynu dnia 24. *Mais*.

Król potwierdziwszy przez Kommissyą wszystkie dotąd uchwalone bille, udał się osobiście dnia wczoraszego na miejsce obrad z oznajmieniem, że Parlament terazniejszy będzie rozpuszczony, i Sessye od tego momentu załimitował. Dla utrzymania w spokojności wielkiem mnóstwem gromadzącego się ludu po ulicach, gdy Król iechał do Parlamentu, musiano roztawić wzdłuż drogi we dwa mocne szeregi wojsko, pod czas gdy znaczne korpus załasniano poiazd, w którym prócz Króla, siedział także Hr. *Westmoreland* i Viscont *Wentfortb*. Poiazd Królewski tak teraz był opatrzone, że nie tylko kamienie, ale i sto kul szkodziłoby mu nie mogło w przypadku, gdyby poddani chcieli ponowić dawną swą zuchwałość przeciw osobie swego monarchy. Okna, w które naywięcey godzono kamieniami, zostały skaffowane, tył i boki poiazdu obite grubo miedzią, powleczone ieszcze skórą bawolą i wyfla-

no

no gęsto welną. Fortyfikacya ta poia-
zdu nienawistnem okiem uważana była
od ludu, który jednak zachował się w
spokojności. Piśma publiczne nazywa-
ją teraz pospolicie poiazd Królewski For-
tecią latającą.

Król za przybyciem swoim do izby
wyższej mówił w téj treści do członków ;
; Milordowie ! Ponieważ interesa publi-
czne ukończone już zostały ; z tych miar
oznaymuję WaćPanom, że Sessye mają
bydź zlimitowane, i nowy Parlament
zgromadzony. Przedmioty Sessyi tera-
źniejszych bardzo były ważne. Waszey
to pieczołowitości przypisać się może
spokojność wewnętrzna, przytłumienie
buntów ohywatelskich, zniweczenie pra-
widła obalających Rządu, zapobieżenie
nadzwyczajney drogości zboża i t. d.

Do Szlachetnych niższej izby ! „Mur-
szę WaćPanóm szczegulnieyszym społo-
bem podziękować za liczne źródła,
któreście uchwalili na popieranie wojny.
Boli mnie to, że w okolicznościach dzi-
siejszych wydatki są nadzwyczajne ; ale
to mnie cieszy, gdy widzę, że Anglia
tak rozliczne ma źródła, które szcze-
gulniey pochodzą z rozprzeżrzenia
handlu. „

„ Milordowie i Szlachetni! Niezapomnę ja nigdy tego, że wasza iednomyślna roztropność i stateczność w kierowaniu interesów publicznych pod czas pokoju, wyniosła kray do najwyższego stopnia pomyślności. Nakoniec przymuszenni nagle opierać się napaści nieprzyjaciela grożącego starganiem szczęśliwych zwińsków porządku i wolności, umieliście wynaleść środki, iakich dotąd nie było przykładu. Za waszem staraniem Konstytucya Bretonów została nienaruszoną, kray utrzymał swą rangę w Europie, a siła morska niewątpliwą przewagą. Nie zaniedbaliście żadnego środka do przywrócenia powszechnego pokoju wspartego na pewnych i chlubnych zasadach: ale razem przekonaliście świat, iż, póki nieprzyjaciel upierać się będzie przy swém zdaniu, Anglii niezabraknie ani na odwadze, aniteż na źrzdłach do obrony tego, co dla niej jest najdroższem. Czuję aż nadto szacunek prac waszych, i sądzę, że moi poddani ożywieni tym samym umysłem, zaufaiaż Rządowi, który ubiega się za sławą Korony i dobrem powszechnem.”
